

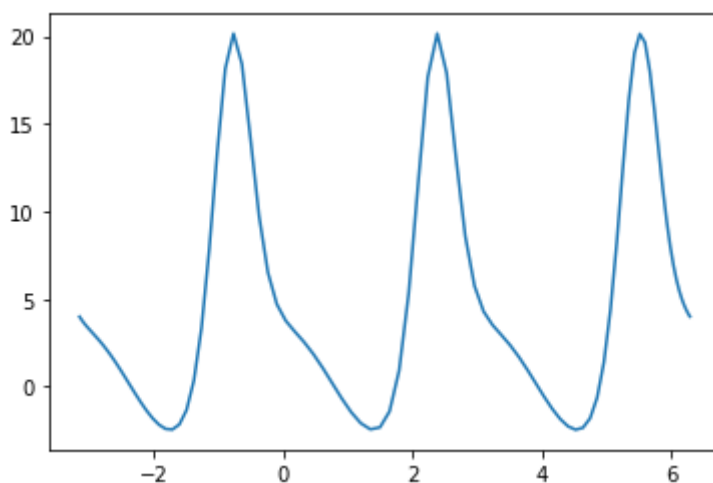
Sprawozdanie z ćwiczenia 2- interpolacja

Konrad Pękala

1. Wstęp

W tym ćwiczeniu miałem za zadanie zaimplementować algorytm interpolacji funkcji f który wyznaczy wielomian interpolujący w postaci Lagrange'a i Newtona.

$$f(x) = e^{-3 \sin(2x)} + 3 \cos(2x), \text{ gdzie } -\pi \leq x \leq 2\pi$$

Rysunek 1. Wykres funkcji f

Do obliczeń korzystałem z języka Python 3 oraz projektu Jupyter Notebook

Korzystałem ze standardowej precyzji typu float oferowanej przez język Python (odpowiednik typu double w języku C).

Postać Lagrange'a

$$p(x) = \sum_{i=0}^n y_i \prod_{j=0, j \neq i}^n \frac{x - x_j}{x_i - x_j}$$

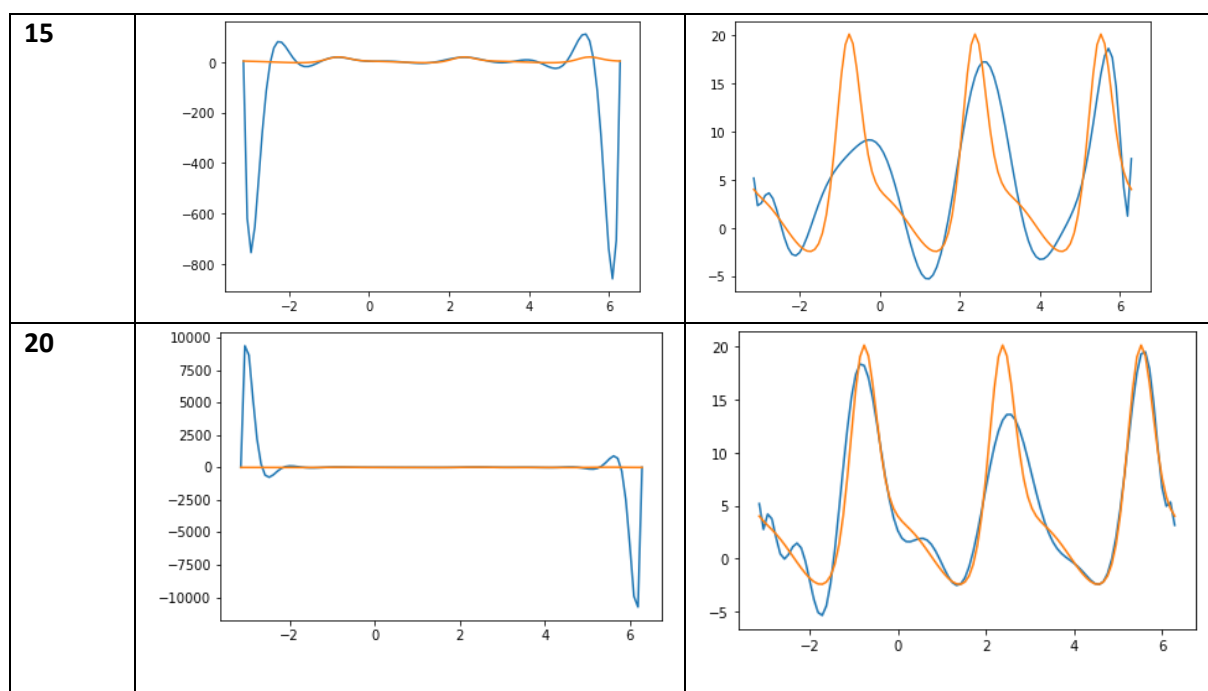
Postać Newtona

$$p(x) = y_0 + q\Delta y_0 + \frac{q(q-1)}{2!} \Delta^2 y_0 + \dots + \frac{q(q-1) \dots (q-n+1)}{n!} \Delta^n y_0$$

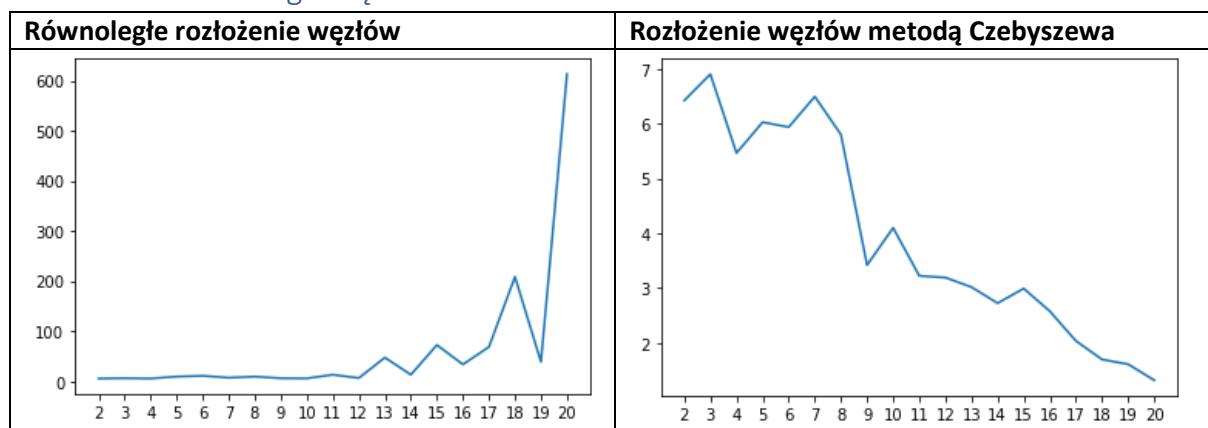
2. Porównanie wyników

2.1 Postać Lagrange

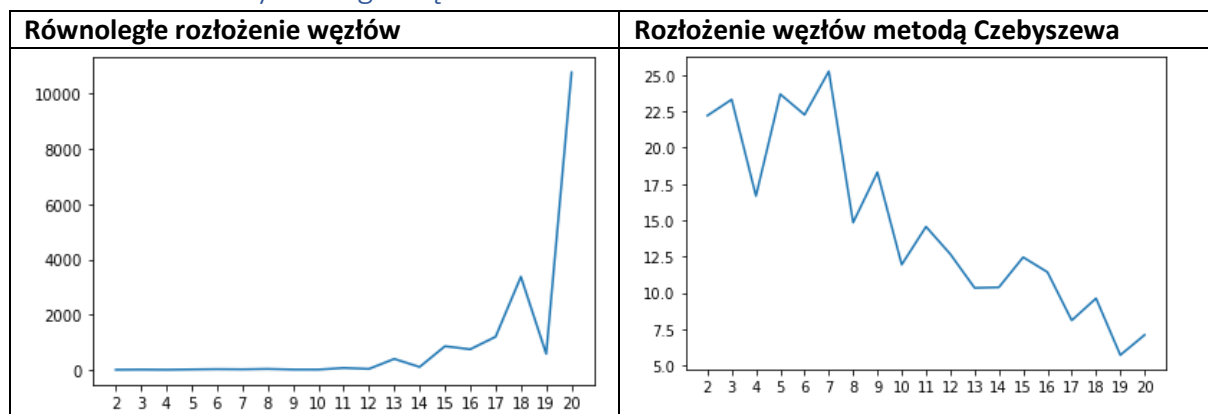
Liczba węzłów	Równoległe rozłożenie węzłów	Rozłożenie węzłów metodą Czebyszewa
3		
4		
5		
7		
10		

Porównanie średniego błędu

Porównanie maksymalnego błędu

3. Wnioski

3.1 Efekt Runge'go

Ten efekt możemy zauważyć już przy wielomianie stopnia 11 (liczba węzłów=12) ale tylko gdy będziemy równomiernie wybierać węzły. Już dla wielomianu o 20 węzłach powstanie maksymalny błąd bliski 10 000. Rozłożenie węzłów metodą Czebyszewa radzi sobie całkiem dobrze w minimalizowaniu tego efektu

3.2 Wielomian z dobrym przybliżeniem

Jeśli chcemy żeby wielomian przybliżał bardzo dokładnie (z maksymalnym błędem rzędu 0.5) to musimy wybrać wielomian stopnia co najmniej 39. Oczywiście bierzemy pod uwagę tylko wielomiany z węzłami Czebyszewa, ponieważ gdybyśmy wybierali węzły równomiernie to zwiększając stopień wielomianu zwiększalibyśmy maksymalny błąd wykładniczo.